

08.01.09 VII. BAŞKANLAR DANIŞMA KURULU TOPLANTISI SIRASINDA YAPILAN BASIN AÇIKLAMASI

BASIN AÇIKLAMASI

Değerli Basın Mensupları,

Son 15-20 gündür sizlerin yer yer "ilaç krizi" başlığı ile duyurma ihtiyacı duyduğunuz, Türkiye'nin dört bir yanından 24.000 eczacı ile, Sağlık ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlıkları arasında yaşanan sorunlarda henüz bir aşama kaydedemediğimiz için bugün tekrar sizlerin huzuruna çıktık.

Bildiğiniz gibi, SGK ile imzaladığımız İlaç Alım Protokolü'nün 1 Şubat 2009 itibarıyla fesh edilmiş olacağına dair bir ihtarname yolladık. Bu ihtarnameye yanıt, doğrudan sayın Bakan'ın ağzından medya aracılığı ile geldi. Kendileri, sorunun eczacılarla değil, Türk Eczacıları Birliği ile olduğunu, sorun 16 Ocak'a kadar çözülmezse Birliğimizi devre dışı bırakarak sorunu kendilerinin çözeceğini ifade ediyorlar.

Herşeyden önce, biz, Anayasal ve yasal zeminden dayanak bulan bir meslek örgütü olarak, bu ülkenin bir kurumuyuz. Türk Eczacıları Birliği Kanunu'nun ilgili maddesi, üyeleri adına sözleşme yapma yetkisini sadece Birliğimize veriyor. Özellikle altını çizmek istiyoruz: Kanun maddeleri sadece bizi değil, herkesi bağlar. Yani Türk Eczacıları Birliği Kanunu Çalışma Bakanlığı'nı da, Sağlık Bakanlığı'nı da bağlar. Üstelik ne ironiktir ki, bu Kanun'un yürütmesi de "tek tek eczacılarla referandum yapacağım" diyen Sağlık Bakanlığı'ndadır. Kendisi de seçimle gelmiş ve demokrasiye inandığına inanmak istediğimiz bir sayın Bakan'ın seçilerek gelmiş kişileri değil de direkt eczacıları muhatap alacağını ve meslek örgütünü muhatap almayacağını söylemesini çok büyük bir talihsizlik olarak görüyoruz. Burada gördüğünüz dilekçelerin bir kısmı, sayın Sağlık Bakanı'na bir yanıttır. Eczacıların ıslak imzalı kaşeli dilekçeleri burada. 22.000 eczacı diyor ki biz meslek örgütümüzün onay vermediği hiçbir yasa değişikliğini istemiyoruz.

Değerli Basın Mensupları;

Sayın Sağlık Bakanı tepkilerden dolayı referandum konusunu artık dillendirmiyor diye düşünürken, bu sefer de hükümetin diğer bir bakanı "eczacılarla e-sözleşme yapacağım" diyor. Kanun çerçevesinde seçilmiş yöneticilerin kendilerine Kanun'un verdiği görevi yapmasına engel olacağını açıklıyor. Bizim örgütümüzün, 24.000 eczacının taleplerine "pabuç bırakmayız" diyebiliyor ve meslek örgütümüzü siyaset yapmakla, ideolojik davranmakla suçluyor. Bu ülkedeki uygulamaları eleştirmek, haksızlıkları dile getirmek, sorunlarını ifade etmek sadece siyasilere tanınan bir hak mıdır? O zaman sivil toplum örgütleri, meslek örgütleri, sendikalar neden var?

Her zaman altını çizdik, yine çiziyoruz: bizler eczacıyız. Eczacılık sorunları gündeme geldiğinde de siyasi farklılıklarımızı bir tarafa bırakırız. Zaten, 21 Aralık'ta yaptığımız miting bunu yeterince göstermiştir. 32.000 kişinin olduğu alanda tüm Türkiye'deki 24.000 eczacının ezici bir çoğunluğu vardı. Eczacıların ezici çoğunluğunun aynı partiden olması, aynı siyasi saikle hareket etmesi mümkün müdür?

Diğer yandan devletin bir bürokrati: 24.000 eczacının "Artık Yeter" çığılığına kargalar bile güler diyebiliyor. Bürokrat ciddiyeti ile bağdaşmayan bu üslubu bir kenara bırakarak söylüyoruz: Kargalar ne yapıyor bilmiyoruz ama eczacı kan ağlıyor. Biz bilimsel verilere dayanıyoruz: Eczacılar yaşam savaşı vermektedir. Eski uygulamalar yetmiyormuş gibi, eczanelerin üçte ikisini kapanma tehlikesi ile karşı karşıya bırakacak yeni uygulamalarla ümüğümüzü sıkmaya çalışıyorlar. Hükümet bugünlerde IMF ile görüşme masasında olabilir, ama biz ümüğümüzü sıktırmayacağız. IMF'ye verilen ilaçta tasarruf sözlerinin bütçedeki yansımaları gördük. Bu, eczacının emeğinin ve sermayesinin biraz daha kamulaştırılması anlamına gelecek. Ama ondan da öte, halkın sağlık hizmetine ulaşması zorlaşacak.